

NOAH - for dyrs rettigheter
Dronningens gate 13
0152 OSLO

Trondheim, 25.09.2020

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2020/12104

Saksbehandler:
Kjell Vidar Seljevoll

Avgjørelse av klagesak - vedtak om tillatelse til skadefellingsforsøk på en ulv deler av Alvdal m.fl. kommuner av 20. juli og 3. august 2020

Miljødirektoratet opprettholder Fylkesmannen i Innlandet sine vedtak om skadefellingsforsøk på en ulv i deler av region 5, datert 20. juli 2020 og 3. august 2020. Direktoratet finner at Fylkesmannen sin behandling av sakene er i tråd med gjeldende regelverk, og at det ikke foreligger grunnlag for å endre vedtakene. Deres klage tas ikke til følge.

Vi viser til klage datert 5. august 2020 fra NOAH - for dyrs rettigheter (NOAH) på Fylkesmannen i Innlandet sine vedtak av 20. juli og 3. august 2020, om tillatelse til skadefellingsforsøk på en ulv i deler av Alvdal, Tynset, Tolga, Rendalen og Engerdal.

Klagesaken er behandlet av Fylkesmannen i Innlandet og oversendt til direktoratet for endelig avgjørelse i brev 13. august 2020.

Bakgrunn for saken

Den 19. juli 2020 ble det dokumentert fem sau tatt av ulv ved «Bete» øst for Brydalen i Tynset kommune. Fylkesmannen ga på bakgrunn av de dokumenterte skadene skadefellingstillatelse på en ulv i deler av Alvdal, Tynset, Tolga, Rendalen og Engerdal kommuner. Det ble felt ei ulvetispe på skadefellingstillatelsen den 29. juli 2020.

Den 1. august ble det dokumentert et lam tatt av ulv ved Klettsætra i Sølendalen havnelag sitt beiteområde i Rendalen kommune. Beitelaget søkte på bakgrunn av den ferske skaden om skadefellingstillatelse på en ulv i området, og Fylkesmannen i Innlandet gav muntlig tillatelse til skadefelling av ulven 1. august (skriftlig vedtak datert 3. august). Det er siden 1. august dokumentert totalt 6 sau tatt av ulv i området, den ferskeste skaden er fra 6. august 2020.

Fellingstillatelsen datert 3. august ble forlenget av Fylkesmannen 11. og 18. august. Fellingstillatelsen utløp den 26. august, uten at det ble felt ulv i medhold av tillatelsen.

Klagen

NOAH - for dyrs rettigheter, har klaget på Fylkesmannen i Innlandet sitt vedtaket om felling av ulv gitt 20. juli og 3. august 2020, og NOAH mener at;

- vedtakene ikke i tilstrekkelig grad er skademotivert og at det mangler en konkret vurdering av skaderisikoen, alvorlighetsgraden eller sannsynligheten av skadene.
- andre eventuelle alternativer til felling og deres potensial til å forebygge skade effektivt er ikke tilstrekkelig vurdert
- individenes genetiske status så langt det er mulig skal avklares i forkant av et skadefellingsforsøk, og at fellingsforsøk ikke kan iverksettes før det er avklart om ulven er et genetisk verdifullt individ
- den delen av vedtaket som gjelder bruk av løs på drevet halsende hund har vesentlige mangler og at bruk av slik hund ikke bør tillates

Direktoratet viser for øvrig til klagen i sin helhet.

Fylkesmannen sin behandling av klagen

Fylkesmannen i Innlandet har vurdert klagen i brev datert 13. august 2020. Der Fylkesmannen skriver følgende;

"Når det gjelder hvorvidt vedtaket er tilstrekkelig skademotivert, vil Fylkesmannen peke på erfaringer fra de siste årene som viser at utvandrende ulver som dukker opp i prioriterte beiteområder kan forårsake store skader. Det har vært omfattende tap av beitedyr til ulv i Nord-Østerdal både i 2018 og 2019. Det er så langt i 2020 dokumentert totalt 23 sau tatt av ulv i Nord-Østerdal.

Som det fremgår av fellingstillatelsene forelå det fem dokumenterte skader på vedtakstidspunktet for skadefellingsvedtaket av 20.7.. For skadefellingsvedtaket av 3.8. forelå det på vedtakstidspunktet en dokumentert skade, i tillegg til ytterligere to dokumenterte skader som ble funnet dagen etter at muntlig fellingstillatelse ble gitt. Det går et stort antall dyr på utmarksbeite i området, og Fylkesmannen vurderte i begge vedtakene at skadepotensialet vil være stort dersom en ulv fortsatt skulle ha tilhold i området.

De delene av fellingsområde som ligger i blått område er i hovedsak beiteområder som skal forvaltes som grønne områder, jf. forvaltningsplan for rovvilt i Hedmark. I planen framgår det at forvaltningen legges opp slik at rovvilt som representerer skadepotensial skal begrenses mest mulig innenfor grønn sone. Det vil si at dette er et område som skal prioriteres for beitedyr, og det skal være en lav terskel for å tillate felling av rovdyr.

Med hensyn til tidligere erfaringer og historikk med skader forårsaket av ulv, ble det ansett at andre forebyggende tiltak ikke var hensiktsmessig eller praktisk mulig å gjennomføre for å kunne forhindre skade. NOAH peker i klagen på noen konkrete tiltak som burde vært vurdert. Fylkesmannen har i sine vedtaksbrev vist til at det i dette området årlig bevilges midler til ulike typer forebyggende tiltak, blant annet radiobjeller, tidlig nedsanking av sau og midler til utvidet tilsyn med beitedyr. Utvidet tilsyn og akutt tilsyn er tiltak som kan gi beitelag/dyreeier en bedre oversikt over en mulig tapssituasjon og finne igjen døde og skadde dyr. Fylkesmannens erfaring fra tidligere skadesituasjoner er at tilstedeværelse av mennesker i beiteområdene i liten grad bidrar til å forebygge skader, og at angrep fortsetter til tross for at et stort antall jegere og beitebrukere er ute i beiteområdene. Radiobjeller kan virke tapsreducerende, men erfaring fra tidligere år viser at det, til tross for at et stort antall dyr er utstyrt med radiobjeller, forekommer omfattende tap. Beredskapsarealer kan også være et effektivt tiltak ved akutte skadesituasjoner. Alternativet med å sanke inn et stort antall sau som allerede er sluppet på utmarksbeite ansees likevel å være krevende og lite realistisk. I tilfelle en ulv har tilhold i området vil man uansett måtte påregne store tap før et slikt tiltak iverksettes. Fylkesmannen anser det heller ikke som

praktisk mulig å legge opp til at et så stort antall dyr skal holdes hjemme eller sankes inn fra utmarksbeite med lenge igjen av beitesesongen av beitesesongen som alternativ til felling. Fylkesmannen har ikke vurdert flagg (fladry) som forebyggende tiltak. Vi kjenner ikke til at dette har en dokumentert forebyggende effekt under norske forhold.

Fylkesmannen er kjent med føringer fra Klima- og miljødepartementet om at individenes genetiske status så langt det er mulig skal avklares i forkant av fellingsforsøk. Som det fremgår av fellingstillatelsen ber Fylkesmannen om at fellingslaget skal samle inn hår- og møkkprøver for DNA-analyse dersom de kommer over dette. SNO samler også inn prøver til DNA-analyse dersom de kommer over dette i forbindelse med sitt arbeid. På vedtakstidspunktene var det ingen kjent forekomst av genetisk viktige individer utenfor ulvesona i Norge. Det vil likevel være en fare for at et genetisk viktig individ felles når det ikke foreligger DNA som kan knyttes til det konkrete individet. Av hensyn til å kunne gjennomføre en effektiv felling basert på ferske skader og observasjoner, i den hensikt å forhindre omfattende skader i beitesesongen, mente Fylkesmannen likevel at det var riktig å iverksette fellingsforsøkene til tross for at genetisk status ikke var avklart.

Når det gjelder konsekvenser for andre dyr eller naturmangfoldet generelt ved bruk av løs på drevet halsende hund, viser Fylkesmannen til at det stilles flere vilkår for bruk av slike hunder under fellingsforsøket med hensikt å redusere faren for negative konsekvenser. Blant annet skal hundene kun slippes på ferske spor, og hundeeier må være i stand til raskt å ta inn hunden dersom den slår over på annet vilt eller husdyr. Fylkesmannen viser for øvrig til at kommunen må gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven der det også kan settes egne vilkår. Vi vet at fellingsforsøk på ulv er svært krevende, men vi har erfaringer med at bruk av løs på drevet halsende hund kan bidra til et mer effektivt fellingsforsøk, raskere uttak av ulven og derved hindre skader på beitedyr."

Fylkesmannen konkluderer med at de ikke kan se at det i klagen er kommet frem nye momenter som gir grunnlag for å omgjøre vedtakene, og opprettholder vedtakene av 20. juli 2020 og 3. august 2020. Klagesaken oversendes Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Det vises for øvrig i sin helhet til fylkesmannens vedtak (som er tilgjengelige på www.miljovedtak.no) og brevet om oversendelse av klage til direktoratet.

Lovgrunnlaget

Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) og forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) danner den juridiske rammen for Miljødirektoratet sitt vedtak i saken.

Naturmangfoldlovens formålsbestemmelse (§ 1) lyder:

«Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.»

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning. Naturmangfoldloven § 5 og

prinsippet om geografisk differensiert forvaltning er konkretisert gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom den regionale forvaltningsplanen for rovvilt i enhver region.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven §§ 8 til 10 er omtalt senere i vedtaket. §§ 11 (*kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver*) og 12 (*Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder*) er lite aktuelle i dette tilfellet.

Det vises til naturmangfoldloven § 18 første ledd b), hvor det fremgår:
Naturmangfoldloven § 18 (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene):

Kongen kan ved forskrift eller ved enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk (...) b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom. Vedtak etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Rovviltforskriften § 1 (Formål):

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensyn til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Forskriften skal sikre en forvaltning som vektlegger forutsigbarhet og lokal medvirkning.

Rovviltforskriften § 3 (Nasjonale bestandsmål og bestandsovervåking):

I Norge skal det årlig være 65 ynglinger av gaupe, 39 ynglinger av jerv og 13 ynglinger av bjørn. Det skal være 4-6 årlige ynglinger av ulv. 3 av disse skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes. Der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5.

(...)

Nasjonalt overvåkingsprogram for rovvilt skal gi data om status og utvikling i rovviltbestandene, herunder også beskrive det antall årlige ynglinger som er dokumentert i regionene. Metodikk, datagrunnlag og resultater skal være offentlig tilgjengelig.

Rovviltforskriften § 9 (Fylkesmannens myndighet til iverksetting av betinget skadefelling):

Fylkesmannen kan av eget tiltak eller etter søknad fatte vedtak om iverksetting av felling for å forhindre fremtidig skade innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltnemnden, jf. forskriften § 8, eller Miljødirektoratet, jf. § 13. Fylkesmannen kan delegere sin myndighet til iverksetting av slik felling til kommunen i særskilte tilfeller.

Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til

- a) Områdets betydning som beitemark*
- b) Skadenes omfang og utvikling*
- c) Potensialet for fremtidige skader*

d) *Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak.*

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte dyr kan være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, samt metoder for felling. Det kan også gis bestemmelser om dekning av påløpte utgifter i forbindelse med felling. Felling og forsøk på felling i henhold til denne bestemmelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.

Politiske og forvaltningsmessige rammevilkår

Stortinget har i rovviltforliket i 2011 presisert at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av Naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen. Bernkonvensjonens artikkel 9 er sentral hva gjelder adgang til uttak av rovvilt for å beskytte bestemte interesser. Bestemmelsen inneholder to generelle vilkår i tillegg til flere spesielle vilkår. For at det skal kunne gjøres unntak fra artiklene 6 og 7 og gis tillatelse til felling av rovvilt, må begge de generelle vilkårene være oppfylt samt ett av de spesielle vilkårene. Det første generelle vilkåret er at det ikke finnes noen annen tilfredsstillende løsning. Det andre generelle vilkåret er at uttaket ikke vil være skadelig for bestandens overlevelse. De mest aktuelle vilkårene i vurdering om uttak av rovvilt er at uttaket skal bidra til å avverge alvorlig skade på blant annet husdyr og tamrein, eller at det er i interesse om allmenne helse og sikkerhetshensyn, luftsikkerhet eller andre overordnede samfunnsinteresser.

Bestemmelsen er gjennomført i naturmangfoldloven § 18, som slår fast at det ved forskrift eller enkeltvedtak kan tillates uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk bl.a. for å avverge skade på husdyr og tamrein, eller for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning. Vedtak om uttak kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Om arealdifferensiering i rovviltregionene:

Av rovviltforliket i 2011 fremgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Det vil si at det skal være tydelige forvaltningsmessige forskjeller i henholdsvis prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder. Rovviltet gis tydelig prioritet innenfor rovviltprioriterte områder. Det skal praktiseres en høy terskel for tillatelse til uttak av rovvilt i slike områder. Tilsvarende skal det være en lav terskel utenfor prioriterte rovviltområder hvor felling er det hovedsakelige skadeforebyggende tiltaket. Det aktuelle området er utenfor ulvesonen.

Regional forvaltning

Region 4 (Oslo, Akershus og Østfold) skal sammen med region 5 (Hedmark) ha 4–6 årlige ynglinger av ulv, hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge, jf. rovviltforskriften § 4 e. Den todelte målsettingen som formålsparagrafen i rovviltforskriften setter, er søkt oppnådd gjennom forvaltningsplanene for rovvilt i de to regionene, jf. rovviltforskriften § 6. Her er det definert hvor beitedyr og rovvilt har prioritet.

Når bestandsmålet for den enkelte art er oppnådd, vedtar rovviltnemnda en kvote for betinget skadefelling, jf. rovviltforskriftens § 8, for perioden 1. juni til 15. februar. I perioden fra 16. februar til 31. mai ligger myndigheten til å ta beslutninger om felling normalt hos Miljødirektoratet. Rovviltnemndene i region 4 og 5 har i møte 20. april 2020, vedtatt en betinget kvote på åtte ulver og fylkesmennene i de to regionene er med det gitt myndighet til å vurdere konkrete søknader om skadefelling i henhold til rovviltforskriftens § 9 for perioden 1. juni 2020 til 15. februar 2021.

Kunnskapsgrunnlaget

Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av Det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Rovdata er den sentrale leverandør av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd.

Offentlige avgjørelser som kan få følger for naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon samt effekt av påvirkning, jf. naturmangfoldloven § 8. Direktoratet vil vise til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3.

Føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer til bruk i situasjoner hvor en ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig, jf. § 8. Etter direktoratets syn er ikke dette tilfelle i denne saken. Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen ulvebestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Ulvebestanden er ikke begrenset av tilgjengelig areal. Utover enkelte påkjørsler, naturlig dødelighet og ulovlige fellinger skjer avgangen av ulv i Norge hovedsakelig gjennom lisensfelling og skadefelling.

Bestandsmålet er gitt i tallet på årlige ynglinger. Rovdata har 2. juni 2020 publisert endelig bestandsstatus for ulv i Skandinavia for vinteren 2019/2020. Det er registrert i alt 45 familiegrupper i Skandinavia, hvorav 6 helnorske og 5 familiegrupper i grenserevir. Det er videre registrert 26 revirmarkerende par, hvorav 5 i Norge og 4 i grenseoverskridende revir. Dette er samlet sett en økning på 3 familiegrupper og revirmarkerende par i forhold til det som ble registrert forrige sesong. Det er ved siste inventering også en større relativ andel av familiegrupper, noe som tilsier at antallet individer i bestanden har økt siden forrige sesong.

Bestandsrapporten angir at det er registrert 6 helnorske ynglinger og 5 ynglinger i grenserevir. Alle revir er registrert i tilknytning til norsk ulvesone. Det beregnede antall ynglinger i Norge er 8,5 ynglinger inkludert grenserevir, noe som er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav minst 3 helnorske ynglinger. Det ble registrert 8 ynglinger i Norge registreringssesongen 2018/2019.

Miljødirektoratet sin vurdering

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) § 18 og § 77 og rovviltforskriften § 9, jf. §§ 1 og 3. Direktoratet legger, i henhold til nml. § 7, prinsippene i nml. §§ 8-10 og 12 til grunn som en integrert del av avgjørelsen. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i den skjønnsmessige vurderingen av saken. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 anses ikke som relevant i denne saken fordi det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

Fylkesmannens vedtak er gjort tilgjengelig på miljøvedtaksregisteret 20. juli og 3. august 2020. NOAH har påklaget vedtakene i brev datert 5. august 2020. Klagen er fremsatt godt innenfor klagefristen for de to vedtakene og klagen tas opp til behandling.

Miljødirektoratet viser til Fylkesmannen i Innlandet sine vedtak, samt vurderingene knyttet til klagesaken i oversendelsesbrevet og vi tiltrer i det vesentlige fylkesmannens vurderinger av saken.

Skadepotensial

Områdene der det er registrert skader av ulv 20. juli og 1. august er utenfor ulvesonen, og i henhold til prinsippet om differensiert forvaltning skal det være en lav terskel for felling av skadegjørende rovvilt i beiteprioriterte områder. Miljødirektoratet tiltrer Fylkesmannens vurdering av at de aktuelle situasjonene med påviste skader av ulven er forbundet med en høy risiko for framtidig skade. Dette i lys av tidligere erfaringer med ulv i de samme beiteområdene. Det har vært omfattende tap av beitedyr til ulv i Nord-Østerdal både i 2018 og 2019.

NOAH sitt forslag til løsning med å la skadegjørende ulv i området etablere seg i revirhevdende par, ligger godt utenfor de gjeldende politiske rammene for rovviltforvaltningen. Bestillingen fra Stortinget er at en ved hjelp av et tydelig forvaltningssskille mellom områdene utenfor og innenfor ulvesonen skal klare å ivareta både ulv og beitebruk.

Andre forebyggende tiltak

Fylkesmannen erkjenner i oversendelsesbrevet at vurdering av andre forebyggende tiltak kunne vært viet noe mer oppmerksomhet i deres vedtak, og har gjort en grundigere gjennomgang ved andregangs vurdering av saken. Miljødirektoratet tiltrer Fylkesmannens vurderinger knyttet til mulighetene for å sette inn andre forebyggende tiltak for å forhindre fremtidig skade.

Beskyttelse av genetisk verdifulle individ

Det lar seg ikke gjøre å holde rede på et hvert individ av ulv i den skandinaviske ulvebestanden til enhver tid, men avtalene som er inngått med svenske myndigheter om å gjensidig informere hverandre dersom DNA fra genetisk verdifulle ulver registreres, er inngått for å øke mulighetene for å skjerme slike individer fra felling. Det foreligger dog ikke noe absolutt krav om at dyret skal identifiseres med DNA før det kan åpnes for skadefelling, slik det legges til grunn i klagen. Men det er en føring om at det, så langt det er mulig, gjennomføres forsøk på innsamling av prøve for identifisering av genetisk status før det fattes vedtak om felling.

Det er dermed viktig at Fylkesmennene gjør en vurdering av om det kan være en mulighet for å få samlet DNA og avklart genetisk status, før vedtak om felling fattes. Samtidig vil det være nødvendig å avveie ønsket om genetisk avklaring for det aktuelle individet, opp mot den tapsrisikoen som påløper ved å utsette iverksettelse av et skadefellingsforsøk. Skader påført av ulv kan eskalere raskt, hvis felling ikke iverksettes og lykkes.

Løs på drevet halsende hund

Den 13. juli 2017 kom Regjeringen med en tiltakspakke som ville gjøre det lettere å felle ulv utenfor ulvesonen, i beiteprioriterte områder. Som et ledd i denne tiltakspakken besluttet Regjeringen at myndigheten til å tillate bruk av løs, på drevet, halsende hund ved skadefelling på ulv, skulle delegeres fra Miljødirektoratet til fylkesmennene. I brev av 14. juli 2017 fra Miljødirektoratet til fylkesmennene, ble myndigheten delegert med hjemmel i viltlovens § 35, tredje ledd. Fylkesmannen besitter følgelig myndighet til å gi dispensasjon for bruk av løs på drevet halsende hund til skadefelling av ulv.

Slipp av løs hund om sommeren, vil medføre en økt risiko for forstyrrelser/skade på annet vilt og beitedyr. Vi tiltrer Fylkesmannens beskrivelser av risikoer i vedtaket og mener også at de vilkår som er satt for bruken av slik hund er hensiktsmessige for å bidra til å redusere risikoen for uønskede

hendelser. Det er slik vi ser det viktig at fylkesmennene har en tett oppfølging med kommunen/fellingslag som får dispensasjoner, slik at en får samlet erfaringer fra de tilfellene der løs, på drevet, halsende hund blir benyttet/sluppet løs. Det å sikre at logg fra fellingsforsøk og gps-logg fra hundepiler blir overlevert til Miljødirektoratet innen fastsatt frist, er viktig for å få samlet erfaringer med de slippene som faktisk blir gjort.

Vedtak

Med hjemmel i Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd b) og § 77, jf. forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jf. §§ 1 og 3, tar Miljødirektoratet ikke klagen fra NOAH - for dyrs rettigheter til følge, men opprettholder Fylkesmannen i Innlandet sine vedtak datert 20. juli og 3. august 2020.

Direktoratets vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Ivar Myklebust
avdelingsdirektør

Knut Morten Vangen
seksjonsleder

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Fylkesmannen i Innlandet	Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Rovviltnemnda i region 5	c/o Fylkesmannen i Innlandet, Postboks 987	2604	LILLEHAMMER
Klima- og miljødepartementet	Postboks 8013 Dep	0030	OSLO
Landbruks- og matdepartementet	Postboks 8007 Dep	0030	OSLO
Mattilsynet	Postboks 383	2381	Brumunddal